

[Arne Bjerregaard]

som kan blive særdeles vanskeligt for regeringen bagefter, hvis vi nu først får vedtaget dette og man så skal til at hive pengene ind på anden måde. Jeg går ud fra, at regeringen har erkendt, at det kan blive resultatet, at man må hente mere end 1 mia kr. på andre områder, hvis man får gennemført en fastfrysning på boligområdet.

Så er der endelig den kære værdistigningskat eller afgift, eller hvad den nu skal hedde. Den orker vi næsten ikke at snakke om, den har vi snakket om hver 14. dag herinde siden september vistnok, og derfor kan der ikke være nogen mening i at diskutere den. Vi kender ikke indholdet, vi kender ikke virkningen, og derfor spørger jeg som i oktober og som i november og som i december og som i januar – skatteministeren sagde jo i forrige måned, at nu kommer den ikke før februar: kommer den i marts? Når jeg er interesseret i at vide det, er det ikke for min egen skyld, men fordi jeg må notere, hvad skatteministeren ganske vist gerne ville afvise, at en stor del af handlerne med landbrugsejendomme er gået totalt i stå, fordi man ikke aner, hvad der kommer.

Derfor er det både ud fra en produktionsmæssig og en beskæftigelsesmæssig synsvinkel urigtigt, at regeringen ikke har kunnet tage sig sammen til at få dette færdigt og få det lagt på bordet, så folk vidste, hvad de havde at rette sig efter. Det er ødelæggende for dem, som er under den nuværende kapitalvindingskat, at de ikke ved, hvordan fremtiden vil blive med hensyn til beskatningen. Da man i al fald fra det ene partis side har sagt ude i landet: ja men I kan være sikre på, kære landmænd og til dels også byerhvervene – men det er især landmændene, der er ramt – I kan være sikre på, at det bliver lempeligere end det andet, skulle det da være et dårehoved, der gik hen og solgte i dag, hvis det er sådan, at de kan undgå beskatning ved at vente et halvt års tid. Derfor går handelen i stå, og det synes jeg ikke vi har råd til, idet vi ved, at unge, der kommer til, har en større produktion end dem, der i øjeblikket sidder på ejendommene.

Så er der rentefradragsreglen. Den har vi talt meget om, og det er skatteministeren selvfølgelig glad for. Jeg kan bare sige, at vi er ikke interesseret i en afskaffelse af rentefradragsreglen, hvis det skal være noget isoleret. Lad mig bare sige det for tredje gang:

det må høre sammen med en skatteomlægning, og det må selvfølgelig høre sammen med lejeværdiberegningen osv. Ensidedigt kan man ikke lave den slags, så gør det mere skade end gavn.

Jeg er klar over, at vi ikke får noget ud af regeringen i dag, vi får ikke at vide, hvad denne regering vil på den anden side af marts. Alt hvad denne regering foretager sig, alt hvad venstres ordfører har fremført, drejer sig ene og alene om tiden frem til overenskomsterne. På den anden side af overenskomsterne har man ingen forestilling om hvorledes dansk politik skal udformes. Hvad der hidtil er fremlagt, bærer i alt fald ikke præg af at være langsigtet og fremsynet. Jeg kunne ønske, at regeringen ville fremlægge forskellige løsningsmuligheder for en 5-6-10-årig periode måske og sige: den eller den vej ønsker vi at betræde. Så var der mulighed for både for oppositionen og for regeringen at vurdere alternative muligheder.

Ib Christensen (DR):

Hr. Ellemann-Jensen mente at kunne se en sammenhæng i regeringens politik på dette område, og dermed må man vel sige, at han skuer sammenhænge, som det ikke forundes formentlig ret mange andre i dette ting, i hvert fald ikke partierne uden for regeringen, at se, for i virkeligheden rider regeringen på to heste i denne sag. På den ene side siger man, at boligudgifterne ikke må stige, i hvert fald ikke mere end det, der svarer til indkomstudviklingen, og med den begrundelse vil man ikke mindst fastfryse den amtskommunale grundskyld, altså forringe inddragelsen til samfundet af arbejdsfri gevinster. På den anden side siger man, at der skal ske indgreb over for de arbejdsfri gevinster på jord og anden fast ejendom, i hvert fald hvis lønmodtagerne viser passende tilbageholdenhed, og dermed motiverer man den værdistigningsafgift, som vi altså stadig væk ikke har set. Med den ene hånd svækker man altså den offentlige prioritet i Danmarks jord, med den anden hånd vil man prøve at forøge den. Der er ingen sammenhæng i det, og sagen er jo, at det ene er en indrømmelse fra socialdemokratiet til partiet venstre, og det andet er en indrømmelse fra venstre til socialdemokratiet. Derfor kommer man heller ikke ud af stedet på dette område.